

søge at trække en Grænse for, hvad der var teknisk Skole, hvad der var Fagskole, og hvad der var Undervisning under teknologisk Institut, og ikke saa meget at undersøge Skolernes Forhold til Bunds. Men hvordan det nu gaar eller ikke gaar med denne Kommission, har den ærede Ordfører Ret i, at vi vist alle med stor Sikkerhed kan forudsige, at hvis Kommissionen kommer til at beskæftige sig i større Omfang med de tekniske Skoler, vil sikkert et af de Resultater, den kommer til, være en antagelig Forhøjelse af Tilskuddene, saa at vi ikke vil foregribe noget som helst ved i Aar at gaa med til de smaa Forhøjelser, som er foreslaaede i de tre Ændringsforslag Nr. 59, 60 og 61. Vi vil ikke komme i det Tilfælde at skulle nedsætte dem igen som Følge af, hvad Kommissionen maatte foreslaa — dertil er de for smaa. Jeg skal derfor anbefale, at man her i Tinget vedtager disse Ændringsforslag.

Med Hensyn til Fagskolen for Boghaandværk vil jeg kun gøre en enkelt Bemærkning, idet jeg i øvrigt slutter mig til, hvad der er sagt til Forsvar for Bevillingen. Den ærede Ordfører sagde, at naar man var gaaet til en Forhøjelse af Bevillingen, laa det i, at man ikke længere kunde faa gratis Ledelse af denne Undervisning, idet den Mand, der har ledet den, Xylograf Hendriksen, nu er blevet en ældre Mand, o. s. v. Man fik heraf det Indtryk, at Xylograf Hendriksen var en gammel og træt Mand, som ikke kunde mere. Jeg staaar vistnok i Fare for at blive indiskret, naar jeg antyder det, jeg her vil antyde, men jeg vil vove Indiskretionen og sige, at Grundene ikke er dem, der her har været Tale om. Den Mand, hvis Navn her er blevet nævnt, har, som mange ærede Medlemmer af dette høje Ting vil vide, udrettet et usædvanligt fortjenstfuldt Arbejde. Det at lede denne Fagskole er ikke at undervise nogle Læredrenge, det er at undervise viderekomne, og hvad denne Mand har naaet igennem den lange Aarrække, hvori han har arbejdet for denne Sag, kan man blandt andet se paa den Udstilling, der i Øjeblikket holdes i Kunstindustrimuseet. Han har omskabt det danske Bogbinderhaandværk fra at være jævnt dygtigt til at staa paa et saadant Standpunkt, at det efter sagkyndiges Mening overhovedet ikke har nogen Rival i Verden. Saa højt har han hævet det i Dygtighed og Smagfuldhed. Dette har han opnaaet ved sit Arbejde, og det er naturligt, at en Mand, der gør et saadant Arbejde, kender sit eget Værd og venter, at det nyder nogen Anerkendelse. Det er da ogsaa

forstaaeligt, at denne Mand, der saa tidt i Ord har faaet Berømmelse, naar der enten fra Regeringens eller andre Sider er aflagt Besøg i Skolen, idet man da har prist hans Arbejde i høje Toner, ikke forstaaer det, der skete i Fjor, da Sparekommissionen, hvis Gerning i øvrigt var meget fortjenstfuld, foreslog at nedsætte Bevillingen til Skolen med et Par Tusinde Kroner. Man forstaaer, at en Mand, der har udført et saadant Arbejde, føler sig krænket ved, at Statsmagten og Lovgivningsmagten pludselig møder med et andet Ansigt end før, og jeg tror at turde oversætte de Følelser, der har dikteret ham Ønsket om at trække sig tilbage, saaledes, at han er blevet ked af at arbejde under saadanne Forhold, hvor man møder Anerkendelse den ene Dag og umotiverede Nedsættelser af Understøttelse den næste, og at han har sagt: Nej Tak, saa vil jeg trække mig tilbage fra denne Virksomhed, sørg I saa for, at den bliver fortsat. Jeg tror, dette er Følelser, man vil møde mange Steder som Følge af den Slags Smaanedsættelser, vi var i Lag med i Fjor. Nu er disse Nedsættelser heldigvis overstaaede, og der foreslaas her endog en lille Forhøjelse paa 700 Kr. til den nævnte Fagskole. Det kan se ud, som om der foreslaas en Forhøjelse paa 1,700 Kr., men der er her at bemærke, at de 1,000 Kr. til Provinselever fik Skolen ogsaa tidligere, men de blev ikke bevilgede i Fjor, da det lykkedes at bevare Fagskolebevillingerne, fordi ingen af os var rigtig klar over dette Forhold, idet Bevillingen fandtes paa en anden Post end Fagskolebevillingerne, jeg tror, det var paa Ministeriets almindelige Understøttelsespost. Skolen gik saa i Stykker for Provinsens Vedkommende, idet Eleverne derfor ikke kunde besøge den som Følge af, at de 1,000 Kr. manglede. Dette er ogsaa et af de Forhold, der har bidraget til, at Lederen blev ked af det Arbejde, han der havde udført. Nu stilles der altsaa Forslag om at yde de 1,000 Kr. igen, og da det er tiltraadt af hele Udvalget, nærer jeg ingen Tvivl om, at de vil blive bevilgede, og at Skolens Virksomhed paa dette Punkt paa ny vil komme i god Gænge.

Jeg skal dernæst gøre et Par Bemærkninger om Postbudespørgsmaalet. Der er stillet en Række Ændringsforslag, nemlig Nr. 23—26, vedrørende Lønninger til Landpostbude. Mit Navn findes ikke som Forslagsstiller ved noget af dem, og jeg skal kort sige, hvad Grunden dertil er. Grunden er, at Beslutningen om disse Ændringsforslag blev taget i Udvalget paa et sent